

Viața, ieșită din tipar

România, un coșmar al drepturilor omului. Iar UE se uită în depărtare

La unsprezece ani de la aderarea la UE, România încearcă să se curețe, dar sărăcia și corupția sunt prezente în toată țara, scrie Reto Thumiger pentru Pressenza International Press Agency.

Andrei Mărgăritescu

Agencia spune povestea unui cuplu de homosexuali din Germania și descrie umilințele, violențele și abuzurile la care a fost supus în București, chiar de către autorități.

Daniel și Matthias, un cuplu de homosexuali din Germania, doreau să știe în ce fel trăiesc românii în țara lor, un stat din Uniunea Europeană. Ei știau că administrația românească este coruptă, erau conștienți de faptul că homofobia din Europa de Est poate lua proporții bizare. Cu toate acestea, nu și-ar fi imaginat niciodată ce coșmar avea să li se întâmple, scrie Reto Thuminger.

În august 2014, a existat o ofertă de zbor pentru 15 euro în România. Cei doi au decis în mod spontan să viziteze capitala timp de câteva zile. La sosirea în gara din București a fost imediat evident că relatările scandaloase ale mass-media păreau aproape inofensive în comparație cu realitatea întâlnită. În spatele uneia dintre ieșiri puțea bestial, era un amestec de transpirație, urină și un lac caustic. Direct în spațiul aglomerat din fața gării, lângă o clinică publică, oamenii ieșeau târându-se, în fiecare minut, din gurile de canal. Unii se ajutau reciproc pentru a-și injecta o substanță. Dar cei mai mulți țineau o pungă de plastic în fața gurii. În pungile mici se umplea în mod repetat o substanță numită aurolac. O vopsea de argint care a fost folosită de zeci de ani pentru a suprima foamea, sărăcia și lipsa de perspective. Acest drog are ca rezultat, la o utilizare prelungită, boli de inimă, afecțiuni cerebrale și dăunează tractului respirator. Sub influența vaporilor, copiii manifestă uneori un comportament auto-vătămător, de exemplu prin aplicarea de tăieturi pe brațe, asupra lor înșiși, cu niște obiecte tăioase rezultate din spărturi.

În fața ochilor adulților se aflau și fete și băieți mici, care își începeau ziua cu „sniff”-uri în loc de mic dejun, de un duș sau de o școală.

Românilor le este cunoscută această priveliște. Dar, în loc să-i ajute, își întorc privirea de la mizerie. Oamenii trec zi de zi pe lângă ei, strâmbând din nas, unii îi insultă pe cei mai săraci dintre cei săraci. Populația s-a obișnuit cu această „problemă”. Aceste imagini zilnice, cu toate acestea, nu sunt un caz izolat în țară.

Imaginile înfricoșătoare din orfelinatele românești, la sfârșitul regimului lui Nicolae Ceaușescu, care a arătat copii neglijați, care erau parțial în propriile lor fecale și pe paie putrede și care se băteau apatic, nu sunt uitate. Acești copii au crescut astăzi și mulți dintre ei trăiesc în fostele canale de încălzire și canalele subterane. Au întâlnit următoarea generație de copii și adolescenți uzi și murdari și împreună formează o comunitate de viață și suferință în subteranul capitalei românești.

Matthias și Daniel au făcut fotografii și au filmat de multe ori viața de zi cu zi a acestor persoane. S-au întors în Germania și au raportat prietenilor activi din punct de vedere politic despre această mizerie aflată la marginea UE, au publicat fotografii și au scris despre subiect.

Capcana

La a doua vizită în București, cei doi au fost abordați de unii dintre locuitorii canalelor. Oamenii erau curioși și cei doi au fost acceptați în mijlocul ghetoului din fața gării. Au adus

cu ei haine calde, au gătit împreună cu cei fără adăpost și le-au creat0 comentarii posibilitatea să se spele. În acest fel, au creat încredere și, prin conversații, au încercat să reducă cel puțin temporar consumul de droguri al acestor tineri. După această vizită au continuat să corespundeze cu ei pe Facebook.

Imagini despre condițiile din centrul Capitalei unui stat membru al Uniunii Europene s-au răspândit peste tot în lume în ultimii ani, iar mass-media din Germania le-a prezentat, de asemenea, de mai multe ori. Faptul că Matthias și Daniel, pe de o parte, au denunțat nemulțumirile și în același timp au încercat să ajute pe cât posibil a provocat nemulțumirea autorităților, ceea ce a și deschis, de asemenea, oportunități pentru membrii Serviciului Român de Informații – SRI (organizația succesoră a Securității) și ai poliției locale să se îmbogățescă financiar, relatează Reto Thumiger pentru *Pressenza International Press Agency*.

Persoanele de contact ale cuplului de același sex din Germania au fost obligate, în urma bătailor, să le ademenească înapoi în România cât mai curând posibil. Între timp, procuratura română a făcut un act fals împotriva celor doi, cu ajutorul unui director al unei instituții de stat pentru persoane lipsite de locuință.

Înscenarea

Tinerii au trebuit să semneze protocoale potrivit cărora Matthias și Daniel i-au abuzat sexual. Pentru ca aceasta să devină o infracțiune, vârsta adolescenților a trebuit să fie redusă în protocol, deoarece toți tinerii implicați aveau mai mult de 15 ani, vârsta consimțământului în România. O circumstanță care a trebuit să fie confirmată ulterior în instanță. În plus, cei doi au fost acuzați de consum de marijuana, care poate fi încă pedepsit cu închisoare în România.

Datorită solicitărilor tinerilor, cei doi au decis în iunie 2015 să viziteze din nou Bucureștiul și să aducă ajutoare. Daniel și Matthias s-au reîntâlnit cu tinerii, au făcut cumpărături, au gătit și au petrecut timp împreună în oraș și în apartamentul închiriat.

Au fost urmăriți de poliție și membri ai SRI. Întrucât supravegherea uzuală nu a dus la succesul scontat, unuia dintre tineri, în vârstă de 16 ani, i-a fost înmănat un rucsac echipat cu o cameră video, cerându-i-se să o plaseze în apartament. El a fost însărcinat să-i seducă pe cei doi germani la acte sexuale cu el și să-i înregistreze.

Adolescentul a refuzat și a fugit cu rucsacul pregătit din fața oficialilor. Cu toate acestea, poliția l-a prins din nou și l-a forțat să se întoarcă în apartament a doua zi cu rucsacul. Acesta a plasat apoi rucsacul în colțul camerei.

Când, după trei zile, nu a avut loc nicio infracțiune, poliția a decis să pătrundă cu forța în apartament, dimineața la ora 6, însoțiti de agenți publici mascați și să-i aresteze pe Daniel și pe Matthias.

O astfel de abordare nu este un caz izolat în România. Țara UE a fost condamnată de mai multe ori în trecut de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, deoarece puterea de stat a executat operațiuni ilegale de captură sau operațiuni cu implicarea de agenți provocatori (exemplu: Hotărârea Curții de Justiție împotriva României privind doi germani care au fost, de asemenea, victime ale acestor metode: Toran și Schymik vs România).

Mai mulți oameni au intrat în apartament cu forța, dar nu s-au identificat ca polițiști. Matthias și Daniel au fost smulși din pat și aruncați pe podea.

Cei doi au fost arestați, nu au înțeles pentru ce, motivarea a fost în limba română. Au fost bătuti în mod repetat de polițiști parțial mascați. Cei doi au fost puși la perete, cu mâinile în cătușe la spatele capului, pentru mai mult de două ore, au fost insultați, amenințați, au primit pumni în stomac și la cap, iar cuvântul românesc pentru „gay” a fost folosit în mod repetat. Ca motiv pentru încarcerarea la prima închisoare, a fost doar cuvântul „PERVERS” scris cu majuscule.

Abuzurile

Separati unul de celălalt, nu au știut timp de cinci luni ce face cealaltă persoană. În detenția preventivă cei doi au cunoscut tortura și tratamentul nedemn. Primii doi au trecut prin diferite închisori notorii din București cu numele Arest Central, Arest Poliția Secția 5 și, în cele din urmă, și așa-numitul Penitenciar București Rahova. Printre altele, au fost supuși unor încercări de abuzuri sexuale, discriminare zilnică, amenințări cu moartea și violență fizică. Au fost șantajați de oficialități, gardieni și deținuți de drept comun.

Ei au suferit foarte mult în condițiile inumane de detenție și au fost încarcerați pentru perioade lungi de timp cu alți șapte deținuți într-o celulă nu mai mare de 10 metri pătrați. O igienă fizică suficientă, curățarea hainelor etc. nu a fost posibilă. Nu au fost disponibile toalete, hârtie igienică, lenjerie de pat, saltele sau duș. Nu aveau acces la asistență medicală și au fost izolați unul de celălalt și de lumea exterioară timp de mai multe luni.

În acest timp, ei au fost expuși zilnic continuu zgomotului. Pentru a împiedica deținuții să comunice unul cu celălalt, o stație de radio funcționa prin difuzoarele din fața celulelor timp de 14 ore, cu un volum asurzitor. Pe tot parcursul nopții se auzeau strigătele tinerilor care sufereau de foame, de privarea de droguri sau de auto-rănire.

Când un incendiu a izbucnit pe etajul lor, pentru că un deținut și-a aprins salteaua în semn de protest față de condițiile inumane, cei doi au trebuit să aștepte aproape o oră în celulele lor, plini de fum negru și otrăvitor, în ciuda plângerii după ajutor. Departamentul de pompieri nu a fost alarmat de teama de raportare negativă, deținuții au trebuit să stingă focul cu apă.

Indolența Ambasadei Germaniei

Personalul răspunzător al Ambasadei Germaniei nu era dispus să-și facă munca și să-i ajute pe cei doi în situația lor. Și aici cei doi au fost victimele prejudecăților, chiar dacă au existat suficiente dovezi ale inocenței lor. Atunci când rudele din Germania au reclamat poliției germane pe un membru al personalului ambasadei pentru lipsa de asistență în birou și alte infracțiuni, acesta a fost scos la pensie, la scurt timp după aceasta.

În cei aproape doi ani de detenție preventivă, cei doi inculpați au fost în mod repetat aduși în fața instanței. Nu li s-a asigurat niciodată un interpret, chiar cu cunoștințe rudimentare ale limbii germane. Nu și-au putut alege avocatul și nu au fost niciodată, în mod real, audiați în instanță. Li s-a refuzat dreptul la apărare.

Adresele, numerele de telefon ale apărătorului public din oficiu, care era schimbat în mod

constant de către stat sau chiar numele nu au fost comunicate celor doi, de asemenea, o discuție cu aceștia a fost împiedicată. Cu toate acestea, în închisoare, gardienii au distribuit cărți de vizită ale unor așa-numiți avocați. Ei au cerut celor două familii să plătească 10.000 de euro drept mită. Ulterior, cei doi ar fi urmat să fie eliberați în urma încheierii unei înțelegeri cu procurorul, care ar fi inclus o mărturisire parțială. Ulterior s-a dovedit că acești apărători nu aveau dreptul de a profesa în România.

Crezând că cei doi cetățeni germani și persoanele aflate în întreținerea lor ar putea să plătească sume importante de bani, ei sperau într-o „afacere profitabilă”. Homosexualitatea celor doi îi făceau victime ușoare, a fost convins creierul acestei acțiuni. Presa românească a prezentat cu grijă afirmațiile greșite și i-a defăimat pe Daniel și Matthias în public, prejudecata fiind, prin urmare, perfectă.

Procesul care nu se mai termină

Deși cei doi au refuzat să semneze o mărturisire, procuratura nu avea dovezi, iar martorii acuzării care au declarat că au săvârșit acte sexuale având peste 15 ani în timpul presupusului act, procesul a continuat fără verdict de achitare până astăzi.

Între timp, Daniel și Matthias dispun de documente, înregistrări telefonice, fișiere audio și video de supraveghere și alte dovezi care incriminează autoritățile române. Aceste documente dezvăluie condiții scandaloase în poliția și sistemul judiciar al statului UE România, precum și rele tratamente în casele pentru tinerii fără adăpost.

În februarie 2017 cei doi au fost eliberați în cele din urmă, după 20 de luni de arest preventiv, trecând la arest la domiciliu fără permisiunea de a părăsi apartamentul închiriat în orice moment. Au fost monitorizați non-stop de poliție, care le făcea vizite arbitrare, inclusiv în mijlocul nopții. În ianuarie 2018, arestul la domiciliu a fost înlăturat fără explicații, dar încă nu li se permite să părăsească țara.

Daniel și Matthias au făcut mai multe demersuri, atât în România, cât și în Germania. În România, acest lucru nu a fost niciodată cercetat sau, dacă a fost cercetat, ancheta a fost imediat abandonată. În cazul tentativei de abuz sexual asupra lui Daniel, de exemplu, nu s-a întâmpat nimic deși au existat mărturii, iar făptuitorul a făcut o mărturisire parțială.

Majoritatea autorităților germane refuză, până acum, să investigheze. Dar, ca în cazul lui Daniel și Matthias, aspectul financiar al relațiilor comerciale dintre Germania și România pare să fie mai lucrativ și mai important decât două vieți.

Traumele

Deși România este condamnată în mod regulat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru practicarea torturii și tratamentelor inumane și a altor încălcări sau nerespectări ale Convenției Europene a Drepturilor Omului acestea nu au consecințe reale. Astfel, după 11 ani de aderare la UE a României, în ceea ce privește statul de drept, corupția, reducerea sărăciei și respectarea drepturilor omului, s-a întâmplat puțin.

Astăzi cei doi trăiesc din nou în Mecklenburg-Vorpommern, Germania, și se luptă cu consecințele psihologice, fizice și financiare ale detenției lor în România. Dar subiectul nu încetează să-i preocupe. Vor să scrie despre nedreptatea pe care au suferit-o ei și alte persoane și doresc să se refere la situația dezolantă a drepturilor omului și la discriminarea și persecuția homosexualilor, precum și la lipsa diligenței și datoriei legale din partea statului în ceea ce privește protecția copiilor și a minorilor din România.

Citește totul despre:

[#inchisoare](#) [#bucuresti](#) [#ue](#) [#homosexual](#) [#gay](#)
[#drepturile omului](#) [#aurolaci](#)